

מינס רחל

בת צבי ומרים. נולדה ביום 21 במאי 1918 בעיר קיברטי אשר בליטא. חונכה חינוך דתי. למדה בבית-ספר תיכוני וידעה יפה עברית. בפרוץ מלחמת-העולם השנייה נפסקו לימודיה ועם כיבוש העיר בידי הנאצים הושמדה כל המשפחה. החל מה'22 באוגוסט 1941 נכלאה בגיטו קובנה במשך שלוש שנים וחצי, ועם פינוי הגיטו הועברה למחנות-עבודה נאציים. ביום 19 בינואר 1945 שוחרר

המחנה שליד טורן עלידי הצבא-הסובייטי ורחל נשלחה למחנה בצ'כוצ'ינק, אך לא רצתה לחיות עוד חיי מחנה והגיעה לקהילה יהודית על אדמת פולין. שם מצאה את דרכה לתנועת "בני-עקיבא" והחלה להגות ברעיון העליה לארץ. הצטרפה לקיבוץ "תורה ועבודה" בלודז, משם עברה לקראקא ולשלזיה העליונה. החלה להורות בבית-ספר עברי ואף נתנה שיעורים לחברי הקיבוץ. בשהחלה תנועת ה"בריתה", באה לגרמניה, עברה לצרפת ועלתה על הספינה "רפיח", שהגיעה אל חופי הארץ ושולחה לקפריסין. באי-הגירוש שהתה 8 חודשים, שימשה שם בהוראה לבני הנוער ולחברי הקיבוץ, עד שעלתה לארץ. בחודש-תמוז תש"ז שוחררה ממחנה עתלית והצטרפה לכפר-עציון. התערתה בחיי הקבוצה והחלה לטפל בילדי בית-הספר ועמדה להינשא לאיש. אלא שבינתיים החל המצור ורחל קימה תפקידים שונים בשקט ובדייקנות האפייניים לה. השתתפה בשמירה ובאימונים ובכיתה ל"עזרה ראשונה". בימי ההתקפה האחרונה פעלה במקלט שבבנין המנזר הגרמני, מתחת למקום מושבה של מפקדת כפר-עציון. בפרוץ שריוני הלגיון הערבי לכפר, ב-13.5.1948, לא יכלו חיילי הלגיון לחדור למקלט והם פוצצוהו על מגיניו. ב-17.11.1949 הועברה להר-הרצל בירושלים.